

فهرست

از دیپلماسی آب تا جلب نظر بخش خصوصی برای

تولید برق ۳

رئییسی در دفاع از اعضای اقتصادی کابینه چه

گفت؟ ۴

زمین لرزه در اقتصاد انرژی ۵

مسیر معکوس واگذاری ها ۶

همکاری برای تامین حداکثری واکسن کرونا در

سریع ترین زمان ۷

تعیین تکلیف استرداد مالیات ارزش افزوده

صادرکنندگان ۷

دوره آموزشی نحوه رسیدگی به اختلافات

گمرکی، تجارت بین الملل و اکسل ۸

علیرضا کلاهی، نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق تهران

جبهه مبارزه سکاندار «نیرو»

شماره روزنامه: ۵۳۳۹ تاریخ چاپ: ۱۴۰۰/۰۵/۱۹ شماره خبر: ۳۷۸۸۴۶

جبهه مبارزه سکاندار «نیرو»

علیرضا کلاهی / نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق تهران در آستانه معرفی وزرای دولت سیزدهم به مجلس شورای اسلامی، شاید یکی از مهم ترین گزینه‌هایی که باید به شکلی جدی مورد توجه قرار گیرد، این است که هر یک از وزرا باید نسبت به مشکلات پرتعداد حوزه تخصصی خود به درستی آگاه بوده و راهکارهای فوری و کوتاهمدتی برای بهبود شرایط فعلی کشور مدنظر داشته باشند. این مساله درباره وزیر نیرو هم مصداق مشخصی دارد. در شرایطی که صنعت آب و برق در بدترین وضعیت خود پس از دوران جنگ تحمیلی به سر می‌برد، تنش آب کشور به شرایط بحرانی رسیده و تامین برق تابستانی خاموشی‌های گسترده را پشت سر گذاشته و عملاً افت سرمایه‌گذاری و رکود در شرایط هشدار قرار دارد، وزیر نیروی دولت سیزدهم باید نگاهی جامع، فراگیر و عمیق نسبت به ریشه‌های اصلی چالش‌های فعلی این صنعت داشته باشد.

واقعیت این است که وزیر نیروی دولت سیزدهم باید آماده رویارویی با مشکلات عمیقی نظیر کمبود نقدینگی و کسری بودجه، بدهی‌های انباشته، رکود چندین ساله، افول جدی سرمایه‌گذاری و افت ظرفیت‌های تولید برق، ساخت و پیمانکاری به دلیل شرایط دشوار حاکم بر این صنعت باشد. در این میان اقتصاد بیمار برق به عنوان یک ابرچالش در راس همه این مسائل قرار می‌گیرد. از آنجا که اصلاح اقتصاد صنعت برق از کنترل وزارت نیرو خارج است و به عنوان یک موضوع سیاسی و استراتژیک، نیازمند تجمیع نظرات نهادهای بالادستی است، از این رو وزیر نیرو باید برای بهبود ساختار اقتصادی صنعت برق تلاش جدی و مستمر داشته باشد. دولت سیزدهم باید نگاهی جامع،

در آستانه معرفی وزرای دولت سیزدهم به مجلس شورای اسلامی، شاید یکی از مهم ترین گزینه‌هایی که باید به شکلی جدی مورد توجه قرار گیرد، این است که هر یک از وزرا باید نسبت به مشکلات پرتعداد حوزه تخصصی خود به درستی آگاه بوده و راهکارهای فوری و کوتاهمدتی برای بهبود شرایط فعلی کشور مدنظر داشته باشند. این مساله درباره وزیر نیرو هم مصداق مشخصی دارد. در شرایطی که صنعت آب و برق در بدترین وضعیت خود پس از دوران جنگ تحمیلی به سر می‌برد، تنش آبی کشور به شرایط بحرانی رسیده و تامین برق تابستانی خاموشی‌های گسترده را پشت سر گذاشته و عملاً افت سرمایه‌گذاری و رکود در شرایط هشدار قرار دارد، وزیر نیروی دولت سیزدهم باید نگاهی جامع، فراگیر و عمیق نسبت به ریشه‌های اصلی چالش‌های فعلی این صنعت داشته باشد.

واقعیت این است که وزیر نیروی دولت سیزدهم باید آماده رویارویی با مشکلات عمیقی نظیر کمبود نقدینگی و کسری بودجه، بدهی‌های انباشته، رکود چندین ساله، افول جدی سرمایه‌گذاری و افت ظرفیت‌های تولید برق، ساخت و پیمانکاری به دلیل شرایط دشوار حاکم بر این صنعت باشد. در این میان اقتصاد بیمار برق به عنوان یک ابرچالش در راس همه این مسائل قرار می‌گیرد. از آنجا که اصلاح اقتصاد صنعت برق از کنترل وزارت نیرو خارج است و به عنوان یک موضوع سیاسی و استراتژیک، نیازمند تجمیع نظرات نهادهای بالادستی است، از این رو وزیر نیرو باید برای بهبود ساختار اقتصادی صنعت برق تعامل جدی و موثری با رئیس دولت و مجلس و سایر نهادهای مرتبط داشته باشد. اصلی‌ترین ماموریت او تغییر و حتی تبیین نگرش حاکم نسبت به برق است. او در راس وزارت نیرو باید بتواند این مساله را روشن کند که از نظر حاکمیت برق یک خدمت اجتماعی است یا کالای تجاری؟ تنها در این صورت وزارت نیرو می‌تواند رویکرد مشخص و تعریف‌شده‌ای برای تعرفه‌گذاری برق در جایگاه خدمت عمومی یا کالا داشته باشد.

نکته بسیار کلیدی دیگر درباره وزیر نیروی دولت سیزدهم این است که او باید پاسخ و برنامه‌های روشنی برای مواجهه با چالش‌های صنعت برق و همراه کردن آن با فناوری‌های روز دنیا داشته باشد. فراموش نکنیم که صنعت برق جزو آن دسته صناعی است که در شرف تغییرات بنیادین و جدی

هستند. سهم برق و انرژی‌های تجدیدپذیر در سبد انرژی دنیا به‌شدت در حال افزایش است، کماینکه در سال ۲۰۲۰ هم ۹۰ درصد ظرفیت جدید نیروگاهی احداث شده در جهان تجدیدپذیر بوده و همین مساله به درستی نشان می‌دهد که باید به سرعت به سمت تغییر برنامه‌ریزی‌ها و پارادایم‌های حاکم بر این صنعت حرکت کنیم. صنعت برق ظرفیت و پتانسیل کافی را برای یک توسعه جهش‌وار دارد، اما متأسفانه تا امروز به جز در دولت سازندگی و وزارت آقای زنگنه از این ظرفیت به درستی بهره‌برداری نشده است.

کافی است این مساله را در نظر بگیریم که با وجود همه مشکلات حاکم بر این صنعت علاوه بر اینکه در غالب موارد برق پایدار به مردم عرضه شده، صنعت برق بیشترین سهم را در صدور خدمات فنی و مهندسی و کالاهای صنعتی داشته است. حال باید وزارت نیرو در جایگاه متولی این صنعت، زمینه را برای ورود آن به عصر جدیدی از فناوری‌ها مهیا کند.

در صنعت برق جدیدی که در دنیا در حال ظهور است، تجدیدپذیرها، شبکه‌های هوشمند و رابطه دو طرفه بین مشترک و شبکه به سرعت در حال توسعه است. این در حالی است که ما در هیچ‌کدام از این فناوری‌ها حرف جدی برای گفتن نداریم و اگر بخواهیم پا به پای تغییرات تکنولوژیک در دنیا حرکت کنیم باید مشکلات ساختاری در شبکه برق کشور را حل کرده و برای بازسازی، اصلاح و بهینه‌سازی شبکه‌های انتقال و توزیع برنامه روشنی تدوین کنیم.

این مساله مستلزم این است که وزارت نیرو برنامه‌ریزی دقیقی برای تامین سرمایه و تسهیل روند سرمایه‌گذاری در حوزه فناوری‌های نوین داشته باشد.

یکی از ضرورت‌های مهم بازگشت صنعت برق به روزهای شکوفایی و رونق، باز کردن مسیر شرکت‌های بزرگ برای سرمایه‌گذاری و انتقال تکنولوژی به کشور است، کاری که در دهه ۶۰ به خوبی در کشور انجام شد. با همین رویکرد وزیر نیرو باید برنامه‌های مدونی برای استفاده از ظرفیت‌های فناوری‌های شرکت‌های بین‌المللی داشته باشد. به ویژه آنکه امروزه تکنولوژی‌ها در اختیار چند شرکت چندملیتی بزرگ نیستند، چرا که در حقیقت از مسیر فرآیند دموکراتیزه شدن فناوری‌ها، امکان دسترسی آسان‌تر و گسترده‌تر به آنها فراهم شده است. بر این اساس باید دید وزیر نیرو چه نگرشی نسبت به توسعه تکنولوژی و شیوه‌های تسهیل و سرمایه‌گذاری در این زمینه دارد؟

نکته بسیار کلیدی دیگر این است که ساختار وزارت نیرو به بازنگری جدی نیاز دارد. این وزارتخانه باید مهیای پذیرش فناوری‌های جدید از قبیل اتوماسیون، اینترنت اشیا و قابلیت مانیتورینگ پیشرفته شود که عملاً بسیاری از پارادایم‌ها را در صنعت برق و وزارت نیرو تغییر خواهد داد؛ بنابراین چاره‌اندیشی برای تغییر و بهبود ساختار این وزارتخانه هم از دیگر اقدامات ضروری است که باید برای آن برنامه‌ریزی شود.

موضوع رزم‌ارزها هم یکی از موضوعات

قابل پیگیری در دولت آینده است. وزارت نیرو آینده باید یک برنامه جدی برای توسعه و سازماندهی رزم‌ارزها داشته باشد، چرا که تنها در این صورت است که این رشته به یاری وزارت نیرو خواهد آمد و نیاز به سرمایه‌گذاری به‌ویژه برای ایجاد ظرفیت جدید نیروگاهی به ویژه در حوزه تجدیدپذیرها را پوشش خواهد داد. به این ترتیب وزارت نیرو می‌تواند منابع خود را بر اصلاح شبکه‌های انتقال و توزیع و راه‌اندازی شبکه‌های هوشمند متمرکز کند.

مساله بسیار کلیدی دیگری که در دولت آینده باید مد نظر قرار گیرد، سازماندهی، توسعه و تسهیل صادرات صنعت برق در حوزه‌های انرژی، خدمات فنی و مهندسی و کالاهای صنعتی است. بهره‌برداری درست از ظرفیت قابل توجه صادراتی این صنعت، مستلزم مشارکت جدی دولت است، چرا که صادرات تنها رقابت شرکت‌ها نیست، بلکه عرصه‌ای برای رقابت دولت‌ها نیز محسوب می‌شود. ما فقط در عراق یک بازار ۱۵ میلیارد دلاری داریم که برای در اختیار گرفتنش، حمایت و همراهی وزارت نیرو یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر محسوب می‌شود. وزارت نیروی دولت سیزدهم بدون تردید روزهای سختی در پیش خواهد داشت، اما واقعیت این است که ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های این صنعت در صورت سیاست‌گذاری‌های صحیح، همفکری و مشارکت دولت با بخش خصوصی و همچنین توجه به پیشنهادها و راهکارهای این بخش می‌تواند روزهای بسیار روشنی را برای صنعت برق کشور رقم زند.

پایگاه خبری اتاق ایران گزارش می دهد

**از دیپلماسی آب تا جلب نظر
بخش خصوصی برای تولید برق**
وزیر پیشنهادی نیرو و وعده بهره‌برداری از ۲۰
هزار مگاوات ظرفیت جدید نیروگاهی و حل
مشکل آب ۹۰ درصد روستاهای کشور را مطرح
کرده است. این وعده‌ها چقدر عملیاتی است؟

وزیر پیشنهادی نیرو در شرایطی قرار است عهده‌دار این وزارتخانه شود که خشکسالی و کمبود بیش از ۱۰ هزار مگاوات برق، آن هم در یک تابستان داغ کشور را در شرایط دشواری قرار داده است. کمبود آب علاوه بر مشکلاتی که برای کشاورزان و دامداران ایجاد کرده و به دنبال آن به مخاطرات امنیتی همچون اعتراضات خوزستان دامن زده است، با خارج کردن تعدادی از نیروگاه‌های برق‌آبی، تراز تولید و مصرف برق را بر هم زده و باعث شد تا افزون بر مشترکان خانگی، مشترکان صنعتی نیز ساعاتی از خاموشی را در طول روز تجربه کنند. این موضوع در شرایط گرمای تابستان و شیوع کرونا و اوضاع وخیم اقتصادی، نارضایتی‌ها را بیش از پیش

گسترش داد و خسارات زیادی به بار آورد؛ از گرانی سیمان تا کمبود سرم به دلیل توقف فعالیت واحدهای تولیدی نارضایتی‌ها را دوچندان کرد.

حالا علی‌اکبر محرابیان در این شرایط قرار است عهده‌دار وزارت نیرو شود. او متولد سال ۴۸ در خوانسار و دانش‌آموخته مهندسی عمران از دانشگاه علم و صنعت است. محرابیان فوق‌لیسانس خود را در رشته اقتصاد از دانشگاه تهران گرفته و در حال حاضر هم دانشجوی دکترای اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات است. او در دولت‌های نهم و دهم وزیر صنایع و معادن بوده است. به علاوه او در دولت محمود احمدی‌نژاد دستیار ویژه رئیس‌جمهور و مجری طرح مهر ماندگار بوده و سابقه ریاست ستاد تبصره ۱۳ مجری نوسازی ناوگان خودرویی کشور را در آن دولت در کارنامه خود دارد.

محرابیان با این پیشینه برنامه‌ای برای اداره وزارت نیرو ارائه کرده که بر اساس آن وعده بهره‌برداری از ۲۰ هزار مگاوات ظرفیت جدید نیروگاهی و حل مشکل آب ۹۰ درصد روستاها را مطرح کرده است. اما آیا این وعده‌ها شدنی است؟

فعال‌سازی دیپلماسی آب

کم‌آبی ابرچالشی در کشور و البته در وزارت نیرو است که حل آن اوضاع بخش‌های تولیدی کشاورزی و دامداری و صنعتی را بهبود خواهد بخشید. وزیر پیشنهادی نیرو در جلسه با اعضای کمیسیون صنایع وعده داد که می‌تواند مشکل آب ۹۰ درصد روستاها را حل کند و برای ۱۰ درصد باقی مانده نیز

از ظرفیت همان مناطق برای رفع مشکلات آبی آنها استفاده کند.

مهمتر اینکه محرابیان در دیدار با اعضای کمیسیون امنیت ملی هم بر تقویت دیپلماسی آبی تاکید کرده و گفته: در این بخش برنامه بسیار وسیع و جامعی دارم که در صورت اخذ رای اعتماد نمایندگان مجلس، با تمام قوت در وزارت نیرو اجرایی خواهیم کرد؛ در این حوزه اصل بر گفت‌وگو با کشورهای همسایه است و قطعاً با مذاکره می‌توان دیپلماسی آبی را عملیاتی کرد. یکی از کارهایی که با فوریت باید در این بخش اجرایی شود، فعال‌سازی امور بین‌الملل وزارت نیرو است، اگر می‌خواهیم در مذاکرات پیشرفت‌های خوبی حاصل شود این امر مستلزم دیپلماسی تخصصی است.

دیپلماسی آب نکته‌ای است که مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران هم در مطالعه جدید خود در کنار پیشنهادات دیگری به وزارتخانه‌های مرتبط برای حل معضل آب مطرح کرده است؛ در این گزارش به مواردی مانند تمرکز بر افزایش بهره‌وری در مصرف آب در کلیه بخش‌های مصرف، اولویت‌بخشی مطلق به تعادل عرضه و تقاضای منابع آب با تمرکز بر تعادل بخشی سفره‌های آب زیرزمینی، توجه به تخصیص آب برای محیط زیست، فعال کردن جدی دیپلماسی آب، تمرکز خاص به کاهش و حذف مداخلات دولت و حمایت از خصوصی‌سازی، استقرار نظام تدبیر مناسب آب، تحویل آب بر اساس آب قابل برنامه‌ریزی در هر بخش و استفاده بهره‌ور از آن در بخش‌های مختلف

اشاره شده است.

علاوه بر این محرابیان هم در بخشی از برنامه خود برای بخش آب و آبفای وزارت نیرو بر مدیریت تنش آبی در شهرها و روستاهای کشور با رویکرد افزایش تاب‌آوری و پایداری خدمات یکپارچه آب شرب برای رفع کامل تنش آب شرب در شرایط مشابه سال آبی جاری (در حال حاضر ۳۰۰ شهر در معرض تنش آبی می‌باشد و به ۸ هزار روستا بصورت آبرسانی سیار خدمات ارائه می‌شود) تاکید کرده است. او قرار است این امر را از طرق مختلف از جمله:

۱- افزایش ظرفیت تامین و تولید آب به میزان ۷۰۰ میلیون مترمکعب در سال با تکمیل و بهره‌برداری از ۲۹ طرح آبرسانی و تصفیه‌خانه‌های آب و حفر و تجهیز چاه‌ها و سامانه‌های ذی‌ربط

۲- مدیریت مصرف به منظور صرفه‌جویی به میزان ۲۰۰ میلیون مترمکعب در سال و افزایش آن به ظرفیت منابع آبی با نصب تجهیزات کاهنده مصرف، انجام فعالیت‌های فرهنگی و آموزشی گسترده، اعمال تعرفه‌های پلکانی برای مشترکین خارج از الگو و شناسایی و رفع انشعابات غیرمجاز به میزان سالانه ۱۰۰ هزار فقره

۳- بازسازی و ارتقا تاسیسات به منظور کاهش هدررفت

۴- افزایش توان آبرسانی سیار با خرید

۵- افزایش ظرفیت تامین منابع آب از طریق تکمیل و بهره‌برداری از ۳۰ سد به حجم مخزن ۵ هزار و ۴۰۰ میلیون مترمکعب محقق

قبلا بوده است را در کارنامه دارد. وزارت تعاون بخش مهمی به عنوان رفاه اجتماعی دارد. ایشان قبل از این سوابقی در آنجا دارند در صندوق‌های مختلفی که در آنجا عضویت داشتند و موفقیتی هم در معاونت اشتغال داشتند. من از بازرسانی که رفتند و حوزه ایشان را بازرسی کرده‌اند سوال کردم گفته‌اند از حوزه‌های موفق معاونت کمیته امداد امام، معاونت اشتغال است. در این مدت ایشان مبلغی که در اختیارشان بوده سعی کرده‌اند به نحو کامل نسبت به ایجاد اشتغال اقدام کنند.

او گفت: ما به مردم قول داده‌ایم وزارتخانه‌ای که مساله اشتغال و مدیریتی که این کار را بر عهده دارد، توانا باشد برای که بتواند اشتغال را اجرایی کند. ایشان با نیروی جوانی و نخبگی و پاکدستی ان‌شالله این وزارتخانه را اگر اعتماد نمایندگان مجلس در کنار معرفی ما قرار گرفت حتما می‌تواند در آنجا با دوستانی که از ایشان استفاده خواهد کرد، تحول ایجاد کند.

قاسمی یک میلیون مسکن می‌سازد

رئیس‌ی در ادامه صحبت‌هایش درباره وزیران پیشنهادی به رستم قاسمی گزینه پیشنهادی وزارت راه و شهرسازی رسید و گفت: آقای قاسمی در قرارگاه خاتم‌الانبیا به عنوان یکی از بزرگ‌ترین پیمانکاران دولت در حوزه راه‌وشهرسازی کارهای بسیاری انجام داده است. موضوع مهم ما در این وزارتخانه ساختن یک میلیون مسکن در هر سال و در ۴ سال ساخت ۴ میلیون مسکن است که آقای قاسمی در این زمینه برنامه دارد و برای ما مهم است که کسی بتواند روی کار بیاید که این وعده دولت را عملی کند و با تجربه‌های کاری خود گام‌هایی در این زمینه بردارد که به‌صورت

متن کامل

عیسی زارع‌پور وزیر پیشنهادی ارتباطات و فناوری اطلاعات اولین چهره‌ای بود که رئیسی دفاع خود از کابینه پیشنهادی‌اش را با دفاع از او آغاز کرد و گفت: ایشان تجربه دهه ۸۰ دارد و در مدتی که در دستگاه قضایی کار کرد، تجربه موفق داشت. برنامه ما در وزارت ارتباطات هوشمندسازی، شفاف سازی، فعال کردن اقتصاد فضای مجازی است. با شناختی که از عیسی زارع‌پور داریم ایشان می‌تواند با تخصص و تجربه‌ای که دارد به نتیجه برساند.

خاندوزی هماهنگ با تیم اقتصادی دولت است

او درباره احسان خاندوزی وزیر پیشنهادی اقتصاد و دارایی گفت: ما یک چهره جوان و مطلع اقتصادی نیاز داریم که نظام مالیاتی را عادلانه کند و نظام تامین مالی دولت را فعال و اصلاح کند. در فضای کسب و کار مردم ایجاد اصلاح و تحول کند. بهره‌وری را ارتقاء دهد و مدیریت دارایی‌ها و شرکت‌های دولتی را بتواند کاملا سامان دهد. شفافیت و مدیریت تعارض منافع را دنبال کند. وضع خزانه‌داری کل را سامان دهد. ما چهره جوان فساد ستیزی را می‌خواهیم که بتواند موضوع گمرک، مالیات و بخش‌های مختلفی که در حوزه اقتصاد و دارایی وجود دارد را اصلاح کند. ما این مصمم بودن را در چهره خاندوزی و سوابق او می‌بینیم و این بخش هم با همکاری تیم اقتصادی که شما نگران آن هستید ممکن خواهد شد.

عبدالملکی پاکدست و فسادستیز است

رئیس‌ی درباره وزیر پیشنهادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: عبدالملکی جوان، پاکدست ، فسادستیز است و تجربه موفق در جایی که

گزارش پایگاه خبری اتاق ایران از اظهارات رئیس دولت سیزدهم در معرفی وزرای پیشنهادی

رئیس‌ی در دفاع از اعضای اقتصادی کابینه چه گفت؟

ابراهیم رئیسی در جریان دفاع از اعضای پیشنهادی کابینه و برای پایان دادن به برخی شایعات، محمد مخبر معاون رئیس‌جمهور را مسئول هماهنگی تیم اقتصادی خود معرفی کرد.

جمهور را مسوول هماهنگی تیم اقتصادی قرار دادیم. به همه هم گفتیم برای این که بگو مگو نباشد معاون اول مسوول هماهنگی است. چه تیم اقتصادی به معنی خاص بانک مرکزی، وزارت اقتصاد و برنامه بودجه و چه به معنی عام یعنی تمام وزارتخانه‌های اقتصادی که در این رابطه می‌توانند نقش داشته باشد. نگاه به تیم اقتصادی برای هماهنگی آن کاملا مورد توجه بوده است».

اما رئیس‌ی درباره سایر اعضای کابینه اقتصادی اش چه گفت؟

زارع‌پور اقتصاد فضای مجازی را فعال خواهد کرد

امروز رئیس‌جمهور در حالی برای دفاع از کابینه دولت سیزدهم به مجلس رفت که هنوز تکلیف برخی از کرسی‌های مهم در دولت او از جمله معاونت اقتصادی رئیس‌جمهور و ریاست بانک مرکزی مشخص نیست. در هفته‌های گذشته گمانه‌زنی‌های مختلفی درباره تاخیر در معرفی چهره‌های مورد نظر رئیس‌ی برای این سمت‌ها منتشر شد و خیلی‌ها به بروز برخی اختلافات در میان دو چهره نزدیک به او سخن گفتند. در واقع برای پایان دادن به همین شایعات بود که رئیس‌ی در جریان دفاع از خاندوزی وزیر پیشنهادی اقتصاد تاکید کرد: «معاون اول رییس

زمین لرزه در اقتصاد انرژی

دکتر معصومه تاج‌میری

روز چهارشنبه ۲۶ مه ۲۰۲۱ (پنجم خرداد ماه ۱۴۰۰) را می‌توان روز سرنوشت‌ساز برای صنعت انرژی و موضوع گرمایش زمین در تاریخ ثبت کرد. در این روز، دادگاهی در لاهه با داوری خود درباره پرونده شکایت علیه شرکت نفتی شل، نقشی تعیین‌کننده در تغییرات اقلیمی در جهان و همچنین در سرنوشت شرکت‌های نفتی ایفا کرده است که آثار آن در سال‌های آینده به وضوح دیده خواهد شد. این پدیده آغاز تغییر پارادایم جدید در بازار انرژی است. چراکه بلافاصله بعد از رسانه‌ای شدن این موضوع، شرکت توتال از نگرش جدید خود نسبت به موضوع انرژی با تغییر لوگو و استراتژی و چشم‌انداز نوین این شرکت در به‌کارگیری انرژی‌ها و فناوری‌های نو رونمایی کرد.

امروزه شرکت‌های ملی نفت، بزرگ‌ترین دارندگان ذخایر نفت و گاز در سطح دنیا هستند که به واسطه حجم بالای فروش نفت، معمولا درآمدهای بسیار زیادی دارند و همواره در ردیف پردرآمدترین شرکت‌های نفتی دنیا قرار می‌گیرند. اما این شرکت‌ها با وجود داشتن درآمدهای زیاد، هیچ‌گاه از نظر توانمندی‌های فناورانه و مدیریتی در میان شرکت‌های برجسته نفتی دنیا نبوده‌اند. عمدتاً این پدیده به دلیل ساختارهای سازمانی، مدیریتی و قانونی غیرمنعطف هستند که اغلب توسط دولت‌ها و برای حداکثر کردن درآمدها، بر بخش نفت و شرکت‌های ملی نفت اعمال می‌شود. اما

در این میان شرکت‌هایی نیز وجود دارند که با وجود دولتی بودن با تغییر نگرش در به‌کارگیری فناوری‌های نوین توانسته‌اند به پیشرفت‌های قابل توجهی در مدیریت پروژه‌های بزرگ نفتی دست یابند.

در ماجرای اخیر، شکایت علیه شرکت نفتی شل در آوریل سال ۲۰۱۹ توسط هفت گروه مدافع محیط زیست شامل دوستان زمین و صلح سبز از طرف ۱۷۲۰۰ شهروند هلندی تنظیم شده بود. در احضاریه دادگاه اعلام شده بود مدل کسب و کار شل حقوق و زندگی بشر را با تهدید اهداف تشریح شده در توافق پاریس، به خطر انداخته است. تحت توافق پاریس که در سال ۲۰۱۵ اعلام و توسط ۱۹۵ کشور امضا شد، کشورها با چارچوبی برای جلوگیری از افزایش دمای جهانی به میزان بیش از دو درجه سلسیوس موافقت کردند با این حال هدف این پیمان جلوگیری از فراتر رفتن افزایش دمای جهانی از ۱/۵ درجه سلسیوس است.

هدف از شکایت انجمن‌های مدافع محیط زیست از شرکت نفتی شل دریافت خسارت نیست. آنها برآنند تا بزرگ‌ترین شرکت نفتی اروپا را وادار کنند تا زیانی ایجاد نکند. با توجه به حکم دادگاه به زبان شل می‌توان انتظار داشت که احکام مشابهی علیه دیگر شرکت‌های تولید انرژی صادر شود.

منتقدان معتقد هستند شرکت شل از پیامدهای تولید دی‌اکسید کربن از طریق سوخت انرژی‌های فسیلی آگاه است و

با وجود آن تلاشی برای حفاظت از جان مشتریان خود نمی‌کند. بر اساس رای دادگاه شرکت نفتی شل موظف است تا سال ۲۰۳۰ به میزان ۴۵ درصد از تولید دی‌اکسید کربن خود در قیاس با میزان سال ۲۰۱۹ بکاهد. در استراتژی اقلیمی فعلی شل تأکید شده که این شرکت کاهش انتشار کربن کسب‌وکارش را تا ۶ درصد تا سال ۲۰۲۳، ۲۰ درصد الی‌اندگی تا سال ۲۰۳۰، ۴۵ درصد تا سال ۲۰۳۵ و صفر درصد تا سال ۲۰۵۰ را هدف‌گذاری کرده است. سخنگوی شرکت شل اعلام کرد این شرکت برای این حکم مایوس‌کننده تجدیدنظر درخواست خواهد کرد. کاهش چنین سطحی از دی‌اکسید کربن توسط شرکت شل، به معنای کاهش فوق‌العاده درآمد این شرکت است. به سخن دیگر، این شرکت ناگزیر خواهد شد، بخش زیادی از فعالیت خود را از عرصه انرژی‌های فسیلی به انرژی‌های تجدیدشونده منتقل کند.

ماجرای این قرار است که گزارشی در سال ۱۹۸۸ تهیه شد و نسخه‌ای از این گزارش، حدود ۳۰ سال بعد، یعنی در سال ۲۰۱۷ به دست خبرنگاری افتاد که شماری از پژوهشگران خود شرکت شل درباره نقش دی‌اکسید کربن و گازهای گلخانه‌ای در گرمایش زمین تهیه کرده بودند. در آن گزارش آمده بود که تأثیر دی‌اکسید کربن بر تغییرات اقلیمی به گونه‌ای است که می‌تواند منجر به گرمایش سه و نیم درجه‌ای جهان شود. در همین گزارش به پیامدهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گرمایش زمین اشاره شده بود. این

گزارش دلالت بر آگاهی کامل شرکت شل نسبت به پیامدهای گرمایش زمین و نقش دی‌اکسید کربن در سه دهه پیش است. موضوع محیط زیست تاکنون موضوعی بیشتر سیاسی یا اجتماعی بوده است. این در حالی است که اکنون چرخشی درباره مسائل ناظر بر تغییرات اقلیمی روی داده است. موضوع جنبه‌ای حقوقی و شمار شکایات درباره آلودگی محیط زیست افزایش یافته است. روزنامه «زوددویچه» با انتشار گزارشی درباره دادگاه یاد شده به ۱۷۰۰ شکایت ناظر بر آلودگی محیط زیست اشاره کرده است. گفته می‌شود ۴۰ شکایت از این مجموعه علیه شرکت‌های بزرگ فعال در حوزه انرژی مطرح شده‌اند.

در ایران و کشورهای خاورمیانه نیز در این زمینه کارهایی شده است. بعضی از مشکلات زیست‌محیطی در خاورمیانه در حال تبدیل شدن به بحران است. خشکسالی، گرمای شدید و توفان ریزگردها زندگی مردم خاورمیانه را تهدید می‌کند. این بحران‌ها می‌تواند در آینده نزدیک عامل نزاع و درگیری بیشتر در منطقه شود. در ایران، کمبود آب، بی‌برقی، تخریب جنگل‌ها، آلودگی هوا و تغییرات آب‌وهوایی از مهم‌ترین مسائل زیست‌محیطی است. تردیدی نیست که در خاورمیانه، سیاست و زیست‌بوم ارتباطی نزدیک دارند.

آنچه روشن است این است که داوری دادگاه به زبان شل از چنان توانی برخوردار است که اقتصاد انرژی در جهان را زیرورو کند. بدون شک این حکم به منزله نقطه

حسین سلاح‌ورزی

مسیر معکوس واگذاری‌ها

شوربختانه، نوآوری‌های دوران مدرن در میدان اندیشه و عمل اقتصادی ما معمولاً راه به‌جایی نبرده‌اند و به نظر می‌رسد، باید روزی واکاوی دقیق و علمی در این باره رخ دهد و آواربرداری شود که کدام اندیشه‌های نو سرانجامی خوش یافته‌اند. شش برنامه توسعه با هزینه و وقت بسیار در برابر دیدگان شهروندان و امیدواران به ایران که با این برنامه‌ها شاید گامی فراتر از دیروز خود بردارند، یکی پس از دیگری با درصد کم، اجرا شدند.

طرح و قانون جذب سرمایه‌گذاری خارجی که چندین ماه در مجلس و دولت وقت و شورای نگهبان رفت و آمد داشت، به جایی نرسید و قانون خصوصی‌سازی و اندیشه واگذاری قدرت اقتصادی از نهاد دولت به نهادهای مدنی و بخش خصوصی را هم می‌توان یکی از قانون‌ها و خواسته‌های مدرن دانست که به‌سختی قانون شدند و به‌سادگی به بیراهه کشیده شدند.

چرا چنین وضعیتی را شاهد بوده و هستیم؟ با توجه به موضوع اصلی این نوشته که

گیرکردن کاروان خصوصی‌سازی در نیمه راه و به بیراهه رفتن آن است، حرف آخر را اینجا می‌آورم و پس از آن نکاتی را یادآور می‌شوم. خصوصی‌سازی در ایران شکست خورد؛ چون مدیران و ذینفعان در شرایط فعلی سرسوزنی باور ندارند که هیچ نوع قدرتی به اندازه یک‌گرم از دولت جدا شده و به نهادهای مدنی داده شود. جریان غالب بر نظام اقتصادی ایران، هدف‌های بلندپروازانه‌ای برای خود طراحی کرده است که برای رسیدن به آن به ذره‌ذره قدرت اقتصادی موجود نیاز دارد و امکان ندارد بخشی از این قدرت‌ها را به نهادهای غیرحکومتی بدهد. نیک می‌دانیم که قدرت اقتصادی توانایی دارد به‌سرعت به دیگر قدرت‌ها، مثل قدرت سیاسی، قدرت اجتماعی و قدرت فرهنگی تبدیل شود، به همین دلیل قدرت اقتصادی از راه خصوصی‌سازی مالکیت و مدیریت بر دارایی‌های ایران تقسیم نمی‌شود. دقت در کارنامه خصوصی‌سازی از سال ۱۳۷۰ که شادروان حسن حبیبی، زنگ آن را به صدا درآورد تا امروز نشان می‌دهد که جریان سیاسی غالب بر سپهر سیاست ایران در هر دوره، در برابر هر اقدام برای خصوصی‌سازی، عمل ضد آن را اجرا کرده است. در دهه ۱۳۷۰ و تا پیش از شروع به کار دولت اصلاحات، مجلس چهارم با تصویب طرحی، هر چند با نیت‌های خیر، خصوصی‌سازی وقت را به کانالی انداخت که عمدتاً برخی از ذینفعان آن جریان سیاسی، از طرح بهره بردند. قانون فروش یا واگذاری سهام کارخانه‌ها به ایتارگران در مجلس وقت، پانکی بود که زده شد و جریان خصوصی‌سازی را به بیراهه

کشاند. پس از این رخداد شگفت‌انگیز بود که دولت اصلاحات، خصوصی‌سازی را تقریباً به محاق برد و از هراس اینکه کار بدتر نشود، فروش سهام شرکت‌ها را به حداقل رساند. دولت احمدی‌نژاد هم در برابر موج نیرومندی که برای خصوصی‌سازی هدایت می‌شد، نتوانست ایستادگی کند. اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ هم در عمل با دو انحراف بزرگ روبه‌رو شد و بار دیگر خصوصی‌سازی واقعی به بیراهه کشیده شد. چاه اول را احمدی‌نژاد حفر کرد و خواست ۴۰ درصد سهام شرکت‌های بزرگ دولتی تحت عنوان «سهام عدالت» را به محرومان و سپس به عموم مردم واگذار کند. چاه دوم نیز در قانون اجرای این اصل حفر شد و فروش سهام شرکت‌های دولتی به نهادهای شبه‌دولتی و وابسته به نهادهای حکومتی آزاد اعلام شد. به این ترتیب بوده و هست که بازیگران پنهان بزرگی در مسیر خصوصی‌سازی قرار گرفته و کار را به انحراف کشاندند. دولت حسن روحانی در شروع کار و سپس در ادامه کارش در دولت دوازدهم، به منابع مالی نیاز داشت و فروش سهام شرکت‌های دولتی یکی از منابع درآمدی برای دولت بود. از سوی دیگر، شرکت‌های بزرگی بودند که زیان‌ده بودند و دولت می‌خواست از شر آنها راحت شود و به این ترتیب، شرکت‌هایی خارج از روال عمومی‌سازی به متقاضیان بخش خصوصی داده شد. هپکو، آذراب و کشت‌و‌صنعت مغان و نیشکر هفت‌تپه از جمله این شرکت‌ها بودند. اما در عمل دیدیم که به شکل‌های گوناگون در دو سال سپری‌شده، این شرکت‌ها را از مالکان

خصوصی ستانده و دوباره به زیر چتر دولت کشانده‌اند. چرا چنین می‌کنند؟ به همان دلیلی که در شروع این نوشته تاکید کردم؛ دولت در ایران نمی‌خواهد هیچ یک از انواع قدرت از نفوذش خارج شده و در اختیار بخش خصوصی قرار گیرد. با توجه به تحولات اخیر دولت به نظر می‌رسد جریان خصوصی‌سازی در وضعیت ویژه‌ای قرار گیرد، به این معنی که شرکت‌های دولتی نان و آبدار فروخته خواهد شد و شرکت‌های دولتی زیان‌ده در دست دولت باقی می‌مانند. چرا چنین می‌شود؟ فلسفه خصوصی‌سازی آن‌گونه که در انگلستان زاده شد و رشد کرد و سپس به آمریکا رفت و از این دو کشور به دیگر نقاط جهان رسید، این بود که قدرت از نهاد دولت به نهادهای مدنی تفویض شود و توازن قدرت فراهم شود.

مارگارت تاجر به چشم می‌دید که نهاد دولت با انحصارهایی که در هر بخش ایجاد کرده است، منابع کشور را با ناکارآمدی هدر می‌دهد و آزادی انتخاب شهروندان را سلب کرده است. بنابراین تصمیم گرفت، ریل‌گذاری تازه با راهبرد توزیع قدرت بین نهادهای مدنی و نهاد دولت را در دستور کار قرار دهد.

در ایران، این اندیشه وجود ندارد و متأسفانه گروه‌های روشنفکر و نیز گروهی از اقتصاددانان در بیراهه‌سازی برای خصوصی‌سازی فعال بوده و هستند و به این ترتیب نباید امیدوار بود. خصوصی‌سازی در ایران تبدیل به کم‌دی - تراژدی شده است و ادامه دارد.

به گفته وی، بسیاری از صادرکنندگان سال ۹۷ بعد از ۳۰ دی ۹۸ رفع تعهد ارزی کرده بودند که مشمول معافیت مالیاتی نشدند.

مدیرکل دفتر توسعه خدمات بازرگانی سازمان توسعه تجارت ایران با این حال افزود: پس از پیگیری‌های مستمر، مقرر شد صادرکنندگان سال ۹۷ که از تاریخ ۳۰ دی ۹۸ تا ۳۰ آبان ۹۹ رفع تعهد ارزی کرده‌اند، نرخ صفر مالیاتی برای این دسته از صادرکنندگان لحاظ شود و سازمان امور مالیاتی موظف شد برای این گروه از صادرکنندگان به نسبت ارزی که به کشور بازگردانده‌اند، استرداد مالیات بر ارزش افزوده لحاظ کند.

قمری در پاسخ به این سوال که تکلیف صادرکنندگان سال ۹۷ که همچنان موفق به بازگرداندن ارز به کشور نشده‌اند، چه می‌شود، گفت: این گروه از صادرکنندگان می‌توانند با مراجعه به سازمان توسعه تجارت، مدارک خود را ارائه دهند و در صورت تأیید مدارک در کمیته اقدام ارزی، اجازه بازگرداندن ارز به چرخه اقتصادی کشور را دارند و در این صورت در مورد معافیت و استرداد مالیات بر ارزش افزوده آنها تصمیم‌گیری خواهد شد.

دبیر کمیته اقدام ارزی همچنین تصریح کرد که صادرکنندگان سال ۹۸ تا ۳۱ مرداد ۱۴۰۰ آزاد هستند به روش‌های قانونی تعیین شده، ارز صادراتی را به کشور بازگردانند و به هر میزانی که ارز را برگردانند مشمول معافیت و استرداد مالیات بر ارزش افزوده می‌شوند؛ به گفته وی، این فرصت برای صادرکنندگان سال ۹۹ نیز تا ۳۱ شهریور ۱۴۰۰ برقرار است.

منبع: خبرگزاری مهر

دبیر کمیته اقدام ارزی از آخرین تصمیمات بازگشت ارز صادراتی خبر داد

تعیین تکلیف استرداد مالیات ارزش افزوده صادرکنندگان

به گفته دبیر کمیته اقدام ارزی، صادرکنندگان سال ۹۷ که از تاریخ ۳۰ دی ۹۸ تا ۳۰ آبان ۹۹ رفع تعهد ارزی کرده‌اند، مشمول معافیت مالیاتی و استرداد مالیات بر ارزش افزوده شدند.

دبیر کمیته اقدام ارزی از آخرین تصمیم‌گیری‌ها برای معافیت مالیاتی و استرداد مالیات ارزش افزوده صادرکنندگان سال‌های ۹۷ تا ۹۹ خبر داد.

احسان قمری با بیان اینکه طبق قانون، مالیات بر ارزش افزوده پرداختی از سوی صادرکنندگان به آنها عودت داده می‌شود، با اشاره به اینکه پایان مهلت ایفای تعهد ارزی تعدادی از صادرکنندگان سال ۹۷، ۳۰ دی سال ۹۸ بود، افزود: اگر این گروه از صادرکنندگان تا تاریخ مذکور رفع تعهد ارزی کرده باشند، مشمول معافیت مالیاتی یا همان استفاده از نرخ صفر مالیاتی شده و استرداد مالیات بر ارزش افزوده آنها نیز انجام شده است.

رئیس اتاق بازرگانی تهران از ضرورت اتحاد برای تامین واکسن کرونا گفت

همکاری برای تامین حداکثری واکسن کرونا در سریع‌ترین زمان
مسعود خوانساری، رئیس اتاق بازرگانی تهران، با اشاره به وضعیت بحرانی کرونا تاکید کرد که اکنون زمان اتحاد همه دست‌اندرکاران تامین واکسن در بخش‌های مختلف کشور برای نجات جان و حفظ سلامت جامعه است و بر خوردهای احساسی صرفاً زمان بیشتر و جان‌های بیشتری می‌گیرد.

بود، کماکان به این همکاری سازنده ادامه دهد. وی افزود: در این دوران حساس هرگونه برخورد احساسی صرفاً به از دست رفتن زمان و از دست دادن تعداد بیشتری از هموطنان مبتلا به کرونا می‌شود.

خوانساری ادامه داد: اتاق بازرگانی تهران با وجود این که مسئولیت مستقیمی در قبال تامین واکسن یا دیگر داروها نداشته، اما برای ایفای مسئولیت اجتماعی و وظیفه انسانی و ملی خود اعلام آمادگی کرده است تا با کمک فعالان و شرکت‌های معتبر بخش خصوصی و با استفاده از ظرفیت بالای همکاری با سایر اتاق‌های بازرگانی در دنیا فعالیت کند و تمام توان بخش خصوصی را که البته بالا و کارآست، بسیج نموده و در تامین واکسن به کار گیرد.

رئیس اتاق بازرگانی تهران اولویت کنونی کشور را نجات جان مردم از کرونا با واکسیناسیون سریع و همگانی عنوان کرد و از آمادگی کامل بخش خصوصی و اتاق بازرگانی تهران خبر داد. مسعود خوانساری گفت: با توجه به فرمایش‌های رهبری و توصیه‌های مقام محترم ریاست‌جمهوری و معاون اول ایشان، صلاح در این است که هر چه گذشته را فراموش کنیم و با همکاری یکدیگر تلاش کنیم واکسن مورد نیاز برای مردم را تهیه کنیم. با توجه به نگرش مثبت دولت و حاکمیت بر تامین سریع واکسن کرونا، از مسئولان سازمان غذا و دارو می‌خواهیم همان‌طور که در روزهای اخیر همکاری مناسبی با شرکت‌های واردکننده دارو داشته که نتیجه آن واردات ۳۱۵ هزار دز واکسن توسط یکی از شرکت‌های بخش خصوصی

افزایش هزینه تولید برق

دنیای اقتصاد: گزارش‌های رسمی بیانگر رشد ۳۲ درصدی قیمت تولیدکننده در بخش برق است. مرکز آمار ایران جزئیات شاخص قیمت تولیدکننده در بخش برق را منتشر کرد. بر این اساس، درصد تغییرات شاخص قیمت تولیدکننده کل بخش برق نسبت به فصل قبل (تورم فصلی) در بهار ۱۴۰۰ به ۱/۲ درصد رسید که در مقایسه با همین اطلاع در زمستان، ۸/۲ واحد درصد کاهش دارد.

در فصل مورد بررسی، درصد تغییرات شاخص قیمت تولیدکننده بخش برق نسبت به فصل قبل، برای ساعات مختلف اوج‌بار، میان‌بار و کم‌بار، به ترتیب ۳/۹، ۴/۳- و ۱۱/۲ درصد بوده است. درصد تغییرات شاخص قیمت تولیدکننده کل بخش برق نسبت به فصل مشابه سال قبل (تورم نقطه به نقطه) در فصل بهار ۱۴۰۰ به ۳۲ درصد رسید. به عبارتی، میانگین قیمت دریافتی توسط نیروگاه‌های برق به ازای فروش محصول خود به شرکت‌های توزیع برق، در فصل بهار ۱۴۰۰ نسبت به فصل بهار ۱۳۹۹، معادل ۳۲ درصد افزایش داشته است. درصد تغییرات شاخص قیمت تولیدکننده بخش برق در فصل مورد بررسی نسبت به فصل مشابه سال قبل، برای ساعات مختلف اوج‌بار، میان‌بار و کم‌بار، به ترتیب ۲۲/۸، ۳۰/۸ و ۴۱/۲ درصد بوده است.

درصد تغییرات میانگین شاخص قیمت تولیدکننده کل بخش برق در چهار فصل منتهی به فصل بهار ۱۴۰۰ نسبت به مدت مشابه در سال قبل (متوسط تورم سالانه) به ۴۵ درصد رسید که نسبت به همین اطلاع در فصل قبل ۱/۶ واحد درصد کاهش نشان می‌دهد. همچنین درصد تغییرات میانگین شاخص قیمت تولیدکننده بخش برق در چهار فصل منتهی به فصل بهار نسبت به مدت مشابه در سال قبل، برای ساعات مختلف اوج‌بار، میان‌بار و کم‌بار، به ترتیب ۳۸/۸، ۴۶ و ۴۷/۴ بوده است.

موسسه آموزش و توسعه منابع انسانی اتاق بازرگانی تهران دوره آموزشی «تجارت بین الملل» را نیز از بیستم شهریور ماه آغاز می‌کند. این دوره طی ۲۴ ساعت در روزهای شنبه و سه شنبه و در ساعات ۱۵ لغایت ۱۹ برگزار می‌شود.

سرفصل‌های آموزشی در این دوره شامل سفارشات خارجی، اصول و فنون مذاکرات خارجی به صورت B2B, B2C, B2G جهت بازاریابی و فروش و یا خرید کالا، مکاتبات تجاری، حمل و نقل هوایی، زمینی، دریایی، ریلی و برنامه‌های مربوطه، آشنایی با کلیه فرم‌های تجاری جهت واردات و صادرات، عقد قراردادهای بین الملل، روش‌های پرداخت و طرح تدوین Business plan جهت ورود به بازار است.

دوره آموزشی گزارش‌های مصور مدیریتی در اکسل دوره آموزشی گزارش‌های مصور و جذاب مدیریت در اکسل (سطح متوسط) نیز به صورت مجازی برگزار شده و از ۲۲ شهریور ماه آغاز می‌شود. این دوره آموزشی در روزهای دوشنبه و چهارشنبه از ساعت ۱۵ لغایت ۱۹ برگزار خواهد شد. همچنین، اصول پایه‌ای مصور سازی داده‌ها در اکسل، توابع و ابزارهای پرکاربرد اکسل مورد استفاده در ساختن نمودارهای پویا و اصول ساخت داشبوردهای مدیریتی در اکسل از جمله سرفصل‌های آموزشی این دوره است. علاقه‌مندان به حضور در این دوره‌های آموزشی برای ثبت‌نام باید به سایت موسسه آموزش به آدرس edu.tccim.ir قسمت دوره‌های آموزشی (دوره‌های کوتاه‌مدت) مراجعه کنند. با توجه به محدودیت ظرفیت، کلاس‌ها بر اساس تاریخ واریز وجه ثبت‌نام از سوی متقاضیان تشکیل خواهد شد. متقاضیان جهت دریافت اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره تلفن‌های ۰۷۷۳۲۸۸۱ و

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران برگزار می‌کند

دوره آموزشی نحوه رسیدگی به اختلافات گمرکی، تجارت بین الملل و اکسل

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران سه دوره آموزشی «آشنایی با تخلفات گمرکی و نحوه رسیدگی به اختلافات گمرکی»، «تجارت بین الملل» و «گزارش‌های مصور مدیریتی در اکسل» را برگزار می‌کند.

موسسه آموزش و توسعه منابع انسانی اتاق تهران (آیتک) در ادامه برنامه ریزی آموزشی خود، سه دوره آموزشی «آشنایی با تخلفات گمرکی و نحوه رسیدگی به اختلافات گمرکی»، «تجارت بین الملل» و «گزارش‌های مصور مدیریتی در اکسل» را در نوبت برگزاری قرار داده است.

آشنایی با تخلفات گمرکی و نحوه رسیدگی به اختلافات گمرک

آغاز دوره آموزشی «آشنایی با تخلفات گمرکی و نحوه رسیدگی به اختلافات گمرکی» از ششم شهریور ماه بوده و در روزهای شنبه و دوشنبه ساعت ۱۵ لغایت ۱۹ برگزار خواهد شد. سرفصل‌های آموزشی این دوره نیز شامل مفاهیمی چون تعاریف و اصطلاحات مرتبط نظیر اظهار کالا، اظهار خلاف واقع، اماکن گمرکی، قلمرو گمرکی و حقوق ورودی، مصادیق مهم تخلفات گمرکی، مصادیق مهم اختلافات گمرکی بین صاحب کالا و گمرک و بیان نکات مهم و کاربردی و نمونه پرونده‌های واقعی خواهد بود.

دوره آموزشی تجارت بین الملل

بازاریاب‌ها هنگام قیمت‌گذاری رقابتی باید چه فاکتورهایی را در نظر بگیرند؟

شناخت عمیق مشتری حساس به قیمت

ممکن است فکر کنیم دنیا پر از خریداران مقتصدی شده که تمایلی به زیاد خرج کردن ندارند. چرا این طور نباشد؟ بخش عمده اقتصاد جهانی در حال دست و پا زدن برای بیرون آمدن از بحران کووید-۱۹ است و دور از انتظار نیست که خانوارها در خرج کردن بودجه خود سختگیری کنند. در واقع، در بازارهای مهمی که مورد بررسی قرار گرفته‌اند، هم در کشورهای ثروتمند و هم در کشورهای فقیر، بین ۷۰ تا ۹۰ درصد مصرف‌کننده‌ها «نسبت به قیمت‌ها حساس شده‌اند».

در میان مصرف‌کننده‌ها است، یک اشتباه جدی است.

وقتی از مصرف‌کننده‌ها درباره آخرین خرید آنها در طیف گسترده‌ای از کالاها و خدمات مصرفی سوال شد، در کمال تعجب بخش بسیار کوچکی از آنها ارزان‌ترین آیتم را انتخاب کردند. در واقع، تقریباً هیچ رابطه مستقیمی بین «ارزش آگاهی» - یا به عبارت دیگر ترجیح دادن قیمت کمتر- و رفتار خرید واقعی مصرف‌کننده‌ها مشاهده نشد. و این موضوع تقریباً در همه بازارها و گروه‌های جغرافیایی صادق بود.

این تحقیق، چند دیدگاه ارزشمند دیگر را هم ارائه کرد، از جمله:

نسبت مصرف‌کننده‌های حساس به قیمت، از یک بازار و دسته‌بندی محصولی به بازار و دسته‌بندی محصولی دیگر، کاملاً فرق دارد.

نسبت مصرف‌کننده‌های حساس به قیمت، در بازارهای نوظهور لزوماً بیشتر از بازارهای ثروتمند نیست. به عنوان مثال، احتمال اینکه میانگین مصرف‌کننده‌های عربستانی گزینه‌ای با کمترین قیمت را در بیشتر دسته‌بندی‌هایی که مورد بررسی قرار گرفته انتخاب کنند، بیشتر از مصرف‌کننده‌های برزیلی یا چینی است.

فضا و شرایطی که یک محصول خریداری می‌شود، یکی از قدرتمندترین محرک‌های حساسیت قیمتی است. به عنوان مثال، مصرف‌کننده‌ها در آمریکا و استرالیا هنگام صرف غذا با کودکان، بیشتر به قیمت‌ها حساسیت نشان می‌دهند تا وقتی که به عنوان یک زوج می‌خواهند غذا بخورند.

این یافته‌ها نشان می‌دهند که برندها نباید استراتژی‌های قیمت‌گذاری را صرفاً بر مبنای ذهنیت‌های از قبل تعیین‌شده مصرف‌کننده مثل ارزش آگاهی تعریف کنند. یک نکته کلیدی دیگر

این است که برندها درباره اینکه تصمیم‌های خرید در بازارها و دسته‌بندی‌های مختلف چگونه اتخاذ می‌شوند، به درک بسیار متفاوت‌تری نیاز دارند. قیمت‌گذاری درست خیلی مهم است و می‌تواند از برنده شدن در بازار با یک ارزش پیشنهادی متمایز تا قربانی کردن غیرضروری سود، متفاوت باشد یا حتی یک جنگ قیمتی خودویران‌کننده راه بیندازد.

پی بردن به حساسیت قیمت در دنیا

ظهور مصرف‌کننده حساس به قیمت، به یک پدیده شناخته شده از زمان رکود جهانی ۲۰۰۸ تبدیل شد، به طوری که درصد زیادی از خانوارها در خیلی از دسته‌بندی‌های محصولی، به خرید گزینه‌هایی که ارزان‌تر بودند روی آوردند. همچنین روند مشابهی را در دوران پاندمی کووید-۱۹ بین مصرف‌کننده‌هایی که درآمد متوسط یا کمتر داشته‌اند، شاهد بوده‌ایم.

قیمت‌گذاری یک ابزار قدرتمند برای جلب توجه این مصرف‌کننده‌ها است و خیلی از برندها به این نتیجه رسیده‌اند که می‌توانند با ارائه پایین‌ترین قیمت‌ها در بازار، مزیت رقابتی به دست آورند. اما تحقیقات گروه بوستون، نشان می‌دهد وقتی مصرف‌کننده‌ها می‌خواهند تصمیم خرید بگیرند، قیمت رقابتی معمولاً بر همه فاکتورهای دیگر غلبه نمی‌کند و نمی‌توان با اطمینان تصور کرد که مصرف‌کننده‌ها در سراسر دنیا، با درآمدهای مشخص و از میان گروه‌های جغرافیایی مختلف، واکنش مشابهی نسبت به قیمت‌ها دارند.

در مصاحبه‌هایی که با مصرف‌کننده‌ها صورت گرفت، از آنها درباره رویکردشان نسبت به ارزش آگاهی و اینکه قیمت محصول (در ۱۰ دسته‌بندی کالا و خدمات مصرفی)، چه تاثیری بر تصمیم‌گیری خرید آنها دارد، سوال شد. این تحقیق که درباره محرک‌های روان‌شناسانه، جمعیت‌شناختی و زمینه‌ای انتخاب

بازارها و دسته‌بندی‌های مختلف چه چیزی محرک انتخاب‌های آنها در زمان خرید - و در زمانی که یک محصول مورد استفاده قرار می‌گیرد - است، اطلاعات بیشتری به دست آورد. یکی از یافته‌های کلیدی این بررسی این بود: به کار بردن استراتژی‌های قیمت‌گذاری جهانی بر اساس این فرضیه که «ارزش آگاهی» (دغدغه افراد درباره پرداخت قیمت کمتر برای یک محصول یا خدمت مشخص) اولویتی مهم

اما مصرف‌کننده‌ها هنگام مواجهه با یک تصمیم خرید واقعی، چطور مقتصد و صرفه‌جو می‌شوند؟ به طور خاص، چطور برچسب قیمت را چک می‌کنند؟ آیا همیشه سراغ ارزان‌ترین گزینه می‌روند یا تحت شرایط خاصی این کار را می‌کنند؟

«مرکز دیدگاه‌های مشتری» گروه مشاوره بوستون، برای پاسخ به این سوال‌ها، با ۴۰ هزار مصرف‌کننده در سراسر دنیا مصاحبه کرده تا درباره اینکه در

بررسی صلاحیت وزیران پیشنهادی دولت سیزدهم

IRNA 1934
AHMAD MOEINIJAM